

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVII (62) • ŠTEV. (Nº) 40

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 15 de octubre - 15. oktobra 2009

RESNICA JE SAMO ENA

MARJANA DEBEVEC

Papež Benedikt XVI je v ponedeljek 28. septembra sklenil svoj obisk na Češkem, ki ga je zaznamovala 20. obletnica padca komunističnega režima. V svojih nagovorih je večkrat poudaril pomen teh dva setih let, v katerih so imeli kristjani več svobode, saj so lahko sooblikovali zunanjo podobo te dežele. Po drugi strani pa do izraza še vedno prihaja umetna ločitev med evangelijem in javnim življenjem, kar pa naj bi papeževih besedah spodbudilo neko samokritičnost tudi med kristjani.

Vprašati se moramo, koliko smo dejansko storili za našo družbo, saj imamo v rokah vir najvišjega upanja, ki smo ga dolžni posredovati naprej.

Ob tem mi na misel prihaja naša ljuba Slovenija. Kje se pozna velik odstotek kristjanov v naši državi? Kaj smo storili, da bi v naši družbi zaživele vrednote poštovanosti, pravičnosti in iskrenosti? Ali si upamo med ljudi prinašati Boga s svojim življenjem pa tudi z besedami? V naši družbi močno prevladuje miselnost, da je vse relativno, zato pa človek ne najde več nobene oporne točke. Kaj storiti, ko se znajdemo v negotovosti, težavah, ko nas doleti bolezen in smrt? Na koga naj se obrnemo? Kaj je prav in kaj narobe? Papež je v svojih nagovorih na Češkem kot tudi v zadnjih okrožnicih večkrat poudaril pomen pojma resnica. Za današnjo družbo bi lahko rekli, da ta pojmom pravzaprav sploh ne obstaja več. Pa vendar se vsakdo enkrat znajde pred vprašanjem: kaj je resnica? Za nas ima po papeževih besedah resnica eno samo ime: Bog. Kjer pa je vse relativno, pa je tudi vse dovoljeno. Z žalostjo in razočaranjem spremjam predstavitev novega družinskega zakonika, ki vsako sobivanje enači z družino, še bolj pa predlog, da bi lahko dva istospolno usmerjena posvojila otroka. Prisluhnimo, kaj piše teoretski psihanalitik dr. Roman Vodeb v dnevniku Večer: „Freud je živel zaman, če vse te posvečene psihanalitične stroke ni poučil, da se otrok ne more razviti v ‘normalno’ osebnost, če v otroštvu ni deležen ljubeče mame, ki mora biti ženska in avtoritarnega oceta, ki mora biti moški.“ In še: „Tak otrok sicer ne bo v odraslosti psihično bolan, ... bo pa specifičen, oziroma moten, torej poseben tako, da bo celo življenje trpel, svojo frustracijo pa bo prenašal na druge. Jaz osebno že zdaj trpiam ob misli, kako zelo bodo trpeli otroci, ki bodo imeli bodisi dve mami ali dva očeta.“ Koniec citata.

Pri tem naj dodam svojo izkušnjo. Res da nisem strokovnjak za psihoterapijo ali psihologijo, dobro pa vsem, da otrok za svoj normalni razvoj potrebuje mene, kot tudi mojega moža. Kadar sama nisem dovolj odločna, mi pomaga mož. In to dopolnjevanje topline, nežnosti in odločnosti lahko otroku dasta le oče in mati - torej moški in ženska. Zdi se mi, kot da zakonodaja, ki jo sprejema vlada, našo družbo vse bolj vodi v propad. Poglejmo samo predlog pokojninske reforme, po kateri se leta, ki jih ženska prezivi na porodniškem dopustu, ne bi štela v delovno dobo. Ja, kdo bo pa potem sploh še hotel imeti otroke? Na misel mi prihaja propad raznih velikih civilizacij. Dovolj je, da pomislimo na propad Rimskega cesarstva. Danes vemo, da ni razpadel zaradi šibke vojske ali finančnih težav, temveč zaradi moralnega razvrata.

Govorimo lahko karkoli, toda resnica je vedno samo ena in tudi družina, ostaja kot nekaj svetega in temelj družbe za vse večne čase. V krščanstvu pa vemo tudi, da je družina vzor življenja Sveti Trojice, nekaj tako velikega, da je dal pečat vanjo Bog sam. Bodimo torej vsaj krščanske družine zveste našemu poklicu, saj je to edina pot za prenovo naše družbe. Seveda to zahteva vsakodnevni napor in odpoved, hkrati pa prinaša neskončno srečo, ki jo svet zaman išče v lažjih poteh. Papež je nekoč dejal, da je mogoče zlo premagati le s svetostjo. In to je tudi odgovor na zlo, ki prihaja do izraza v številnih zakonih, ki jih predлага vlada, čeprav se zdi, da želijo s predlogi, ki dvigajo prah, le odvrniti javno pozornost od zares pomembnih tem za Slovenijo.

(Po radiu Ognjišče)

SLOVENIJA-HRVAŠKA

Sporazum do 23. oktobra?

Slovenski premier Borut Pahor je po zadnji seji vlade napovedal, da bi lahko bil arbitražni sporazum o načinu določanja meje s Hrvaško parafiran do 23. oktobra.

Sporazum naj bi bil tako parafiran do velike poslovne konference v Zagrebu, ki naj bi se začela tedaj in ob robu katere se bo srečal s hrvaško premierko Jadranko Kosor.

Kot je povedal Pahor, se je v zadnjih dneh dvakrat slišal s Kosorjevo, pogovarjala pa sta se „o časovnem načrtu parafiranja arbitražnega sporazuma“ in o omenjeni konferenci, na kateri naj bi po Pahorjevih besedah ob odprtju spregovorila tako Kosorjeva kot on, nato pa naj bi se sešla še na delovnem konsilu.

Tu pa naj bi po njegovih besedah „pogledala, potem ko bo sporazum takrat že parafiran, kakšni so potem procesi do podpisa sporazuma in ali bova imela enako stališče glede podpisa tega sporazuma,“ čeprav je slednje po njegovih besedah „manj po-

membno kot vsebina sporazuma“.

Izpostavil je sicer, da mora sedaj predlog sporazuma iti še skozi parlamentarno proceduro na Hrvaškem, ocenil pa je, da „zaenkrat stvari tečejo tako, kot morajo“. „Hrvaška stran mora sedaj skozi parlamentarni postopek, tako kot slovenska, in potem, ko bo mandat dobljen, lahko ta sporazum tudi podpišemo,“ je še dejal slovenski premier.

V Zagrebu sicer Pahorjevih napovedih srečanja s Kosorjevo niso potrdili.

Iz urada hrvaške vlade za stike z javnostjo so sporočili le, da še „ni nič striktno dogovorjeno“.

Odbor državnega zbora za zunanjou politiko je pobudo za sklenitev arbitražnega sporazuma s Hrvaško podprt 30. septembra, s čimer je sporazum pripravljen za podpis, če na pogajanjih ne bo prišlo do večjih sprememb. Po načrtih naj bi ga najprej parafirala oba zunanjih ministra, podpisala pa nato obo premiera. Slo-

venska stran izpostavlja, da je arbitražni sporazum vsebinsko praktično že zaključen in da se pogajajo le še o malenkostih, medtem ko v Zagrebu trdijo, da „ni še nič dogovorjeno“. Prav tako se v saboru uradno še ni začel noben postopek, vezan na predlog tega arbitražnega sporazuma.

A kritični glasovi v Sloveniji so na dnevnem redu. Sporazum so v oddaji Polemika ocenjevali tudi vodje parlamentarnih strank, ki so ponavljali znana stališča - koalicija za, opozicija pa proti. Kot škodljivega pa je sporazum ocenil tudi starosta slovenske politike France Bučar. Kot je dejal, sporazum v celoti uresničuje hrvaška stališča, saj arbitrom v enem členu najprej pod točko a narekuje določanje meje na morju in kopnem po načelih mednarodnega prava, šele nato bodo „pod točko b“ določali, kje bo stik Slovenije z odprtим morjem. „To je to, kar je vseskozi zahtevala Hrvaška in kar smo mi vseskozi odklanjali. Zdaj pa na to pristajamo,“ je dejal.

Umrl je misijonar Lovro Tomažin

Vedeli smo, da je hudo bolan. Molili smo za njegovo zdravje in se priporočali za čudežno ozdravljenje. Božja Previdnost je odločila drugače. Zato smo vdani v Njegovo voljo brali pismo, ki ga je poslal njegov sodelavec p. Janez Mlakar v nedeljo, 11. oktobra sorodnikom pokojnika:

„Danes popoldne sem se vrnil iz svoje župnije v Lusako. Hotel sem se vam oglasiti takoj pa internet v hiši ni delal. Za Lovrotovo smrt sem izvedel šele v petek. Sem še vedno v šoku kakor tudi veliko drugih ljudi, ki so ga videli pred kratkim v polnem življenjskem in delovnem zagolu.

Ob osmih zvečer je bila vigilija v Marijinem centru v Chelstonu, ki ga je Lovro sam zgradil. Mašo je vodil upokojeni škof Medardo Mazombwe v spremstvu 50 duhovnikov. Vernikov je bilo nekaj sto predvsem iz vrst Marijine Legije, ki so prav lepo peli med mašo. Lovretovo telo je bilo vidno ob odprtih krsti in v obraz je bil videti prav lep. Slikal sem ga, ker ne vem če bo jutri ob pogrebu krsta še odprta. Sicer pa nisem mogel slikati, ker je bila noč in sem bil zaposlen ob škofu za oltarjem. Iz Malawija sta prišla patra Podgrajšek in Rozman in iz mesta Kitwe v Zambiji p. Mujdrica. Med ljudmi je bil tudi brat Rovtar.

Jutri pri pogrebnih obredih pa bomo vsi slovenski misijonarji v Zambiji prisotni. Ker bo dan, bom lahko tudi posnel več slik, za spomin na prvi slovenski misijonarski grob v Zambiji. Slike bom posredoval pozneje.

Ljudje so zelo lepo govorili o Lovrotu in so molili tudi za vas njegove sorodnike, ki ste ga darovali Zambiji. Ob tej priliki vam tudi jaz izrekam globoko sožalje. Lovro je pa odšel kar tako brez slovesa ...

Naj mu bo Vsemogočni bogat plačnik. Naj počiva v miru."

In še naslednje pismo:

„Danes je potekal pogreb p. Lovrota v Lusaki. Začel se je ob 9:30 in končalo se je v Kasisiju na jezuitskem pokopališču ob 14:00 uri. Veličasten pogreb. Čez tisoč ljudi. Čez šestdeset duhovnikov. Mašo je vodil škof Mazombwe. Pridigal je p. Grošelj. Vse je bilo posneto tudi na video kamero in bo vsem na razpolago kdaj prihodnjič. Zaenkrat pa bom poslal kmalu album, ki sem ga sam poslikal. Za danes naj bo to dovolj, ker sem precej utrujen od vročine in žalovanja.“

Goreč duhovnik in vnet misijonar p. Lovro je že pri Bogu. Priporočajmo se mu.

Škof Uran interniran

V petek 9. oktobra zvečer je prese netila novica, da je bil zaradi slabosti prepeljan v bolnišnico Ljubljanski nadškof Alojzij Uran. „Pričakujemo, da bo nadškof Uran zaradi omenjenih zdravstvenih težav v prihodnjih dneh svoje obveznosti deloma omejil,“ so zapisali v tiskovnem uradu.

Preiskave sicer še vedno potekajo, od njihovih končnih ugotovitev je odvisno, koliko časa bo ljubljanski nadškof še v bolnišnici.

V nedeljo je sprejel obiske ožjih sorodnikov in sodelavcev, ki so mu izročili pozdrave in zagotovila molitve mnogih posameznikov za čimprejšnje okrevanje.

Nadškof Uran se za dobre želje iskreno zahvaljuje.

Južna Afrika je blizu

Slovenska nogometna reprezentanca je na predzadnji tekmi kvalifikacij za svetovno prvenstvo leta 2010 (skupina 3) v Bratislavci preverjala Slovaško z 2:0. Igra je potekala na stadionu Tehelne pole pred 23.000 gledalcev, med katerimi je bilo tri tisoč glasnih slovenskih navijačev.

Na razmocenem zelenici so slovenski fantje krenili odločno in takoj, že v drugi minutni, prišli do lepe priložnosti. Andraž Kirm je močno sprožil, vendar se je v slovaških vratih izkazal Jan Mucha. Tudi v nadaljevanju so Kekovi izbranci, ki so še nekajkrat nevarno poskusili, ob dinamični predstavi (v prvih 20 minutah) bolj ali manj nadzorovali potek tekme.

Slovaški selektor Vladimir Weiss je ob polčasu v slačilnici pustil napadalca Martina Jakubka, na igrišče pa poslal vezista Miroslava Karhana. Slovaški zid se je zdel v uvodu drugih 45 minut neprebojen, saj so se Slovaki več kot očitno osredotočili na lov za točko. Toda pravi način, kako jih ukaniti, je v 56. minutni pokazal Valter Birsa. Z več kot 20 metrov nekoliko z leve strani je sprožil močan strel, s katerim je zadel sam levi zgornji kot domačih.

Optimizem slovenskih pristašev je ob zelo dobrini, potrežljivi in modri igri Kekovih igralcev tako lahko vse bolj prihajal na površje. Nov izbruh navdušenja bi lahko v 87. minutni požel Kirm, vendar je njegov strel iz ugodnega položaja Mucha spet obranil. A slovaški vratar je bil brez moči v izdihljajih tekme, v katerih so „zeleni“ po hitrem protinapadu prek Nejca Pečnika potrdili veliko zmago.

Ob izidu te številke bo že znan rezultat zadnjega kola, v katerem s bo Slovenija pomerila s predstavniki San Marina.

Evropska prestolnica kulture tudi v Slovenj Gradcu

V okviru projekta Evropska prestolnica kulture (EPK) 2012 so v Slovenj Gradcu že pripravili programski načrt, ki pa, kot ugotavlja koordinator aktivnosti Marko Košan, „žal“ še ni bil potren.

Programski načrt še ni bil potren, saj še ni vzpostavljen ustrezni programski odbor, dodaja Košan. S programom pa je tesno povezanih tudi za sedem milijonov evrov načrtovanih naložb v Slovenj Gradcu.

Slovenj Gradec je eno izmed šestih partnerskih mest, ki sodelujejo v projektu EPK 2012. Kot je dejal Košan, sicer direktor Koroške galerije likovnih umetnosti, imajo v Slovenj Gradcu že nekaj časa izoblikovan program predvidenih dogodkov v letu 2012, ko bo Maribor s partnerskimi mesti središče kulture.

„Radi bi začeli z bolj operativnim delom, a je žal do potrditve programa s strani ustrezne programskega odbora v Mariboru to nemogoče,“ ugotavlja Košan, ki meni, da se stvari trenutno „odvijajo počasi“. Hkrati pa je izrazil zadovoljstvo, da je država ugotovila, da gre za nacionalni projekt in da će bo projekt „polomija za Maribor ali Slovenj Gradec, bo to tudi polomija za celo državo“.

Pomen ustreerne potrditve pripravljenih programov je med drugim povezan s prijavami na razpis za sofinanciranje investicijskih projektov, saj dobijo projekti, povezani z EPK, dodatne točke, navaja Košan. Težava je torej v tem, da so različni državni in evropski razpisi za sofinanciranje že odprti, program za EPK pa še ni verificiran in se lahko sedaj na razpisih kot del programa EPK pojavljajo tudi projekti in programi, ki to morda ne bodo.

Kot je dejal Košan, so se župani mest, ki sodelujejo v EPK, na zadnjem

sestanku v ponedeljek na Ptuju seznavili, da bo do naslednjega sestanka, ki bo 5. oktobra v Velenju, sklican vsaj en sestanek koordinatorjev programov v posameznih sodelujočih mestih, kar naj bi predstavljalo korak bližje k potrditvi celotnega programa dogajanja v letu 2012.

V Slovenj Gradcu so svoj program zastavili na že uveljavljenih področjih. Tako je eden od treh najpomembnejših vsebinskih sklopov vezan na skladatelja poznoromantičnih samospovedov Huga Wolfa, rojenega v Slovenj Gradcu. Osnova za program v letu 2012 bo 150-letnica skladateljevega rojstva, ki jo bodo obeležili že prihodnje leto. Med drugim takrat v Slovenj Gradcu načrtujejo prvo mednarodno solopevsko tekmovanje, izkušnje pa bodo uporabili pri izvedbi naslednjega tekmovanja čez dve leti.

Po zdajnjih načrtih bodo v letu 2012 v koroškem mestu gostili tudi uveljavljene interprete Wolfovi skladbi in mednarodni muzikološki simpozij. S Hugom Wolfovom sta povezani tudi dve osrednji naložbi v okviru projekta EPK, in sicer ureditev spominskega Muzeja Huga Wolfa v skladateljevi rojstni hiši, katere vrednost je 715.000 evrov, in izgradnja sodobne infrastrukture za velike glasbene dogodke. Slednja bo urejena v novem slovenjgrškem kulturnem domu, ki je v vrednosti 4,9 milijona evrov največji slovenjgrški investicijski projekt v okviru EPK.

Drugi vsebinski sklop dogajanja v Slovenj Gradcu zajema področji umetnosti in znanosti, v okviru katerih načrtujejo več umetniških dogodkov in postavitev. Med drugim naj bi v Koroški galeriji likovnih umetnosti gostili eno od dveh osrednjih razstav v okviru projekta EPK.

Tretji vsebinski sklop se nanaša na

poslanstvo Slovenj Gradca kot mesta, glasnika miru v okviru Združenih narodov. V zvezi s tem načrtujejo umetniški dogodek, ki bo potekal simultano v vseh evropskih mestih, glasnikih miru in bo promoviral kulturo nenasilja in miru.

Koroško mesto je že vrsto let nosilec državne bienalne razstave doščkov domače in umetnostne obrti, ki bo tako po zdajnjih načrtih organizatorjev do leta 2012 prerasla v vseevropsko razstavo tovrstne obrti. Sicer pa se v program za leto 2012 med drugim vključuje tudi Koroški pokrajinski muzej, in sicer s predstavljivo koroške arheološke in industrijske dediščine.

Poleg ureditve Muzeja Huga Wolfa in izgradnje novega kulturnega doma med pomembnejše naložbe v okviru projekta EPK spada tudi revitalizacija slovenjgrškega mestnega jedra. Projekt je vreden dva milijona evrov in je del usmeritev Slovenj Gradca, da se uveljavi kot urejeno evropsko mesto z bogato kulturno in zgodovinsko dediščino. Z obnovo mestnega središča bo mesto bolj privlačno, so prepričani na slovenjgrški občini.

Skupno v Slovenj Gradcu v okviru priprav na sodelovanje v projektu EPK načrtujejo za okoli sedem milijonov evrov naložb, pri čemer po besedah direktorice občinske uprave Lidiye Požgan pričakujejo okoli 85 odstotkov sredstev iz evropskih in državnih razpisov. Kot je povedala Požganova, bo večina naložb uresničenih v naslednjih dveh letih.

Trenutno se del projekta revitalizacije mestnega jedra že izvaja, za nov kulturni dom iščejo dodatne rešitve, projekt ureditve Muzeja Huga Wolfa pa bodo še letos prijavili na razpis ministrstva za kulturo.

VTISI IZ SLOVENIJE

Veroniki Oberžan v slovo

Draga Veronika, dragi Marjan, dragi Damijan, draga Gizela!

Prišli ste pred petimi leti iz Argentine v prelep rovtarski svet, od koder izhaja vaš rod. Dve babici in en dedek so prvič zagledali svet v teh krajih. Po osamosvojitvi Slovenije nas je prišlo iz Argentine čez širisto Slovencev in vi ste bili prvi, ki ste se preselili v Rovte. In Veronika je prva iz naše generacije priseljenec, ki nas zavuča danes, da nam pripravi prostor v nebesih.

Veronika, izmed vseh si bila najboljša, saj si znala ohraniti staro lepo domačo govorico, ki se bo vedno redkeje slišala v Rovtah. To govorico si s seboj prinesla iz Argentine in priča o svoji močni povezanosti z domovino svojih staršev.

Bila si tista, ki si dala odločilno besedo, da se je vaša družina pred leti preselila v Slovenijo. Bila si človek močne volje in to si tudi dokazala, ko si znala živeti dolgih sedemnajst let z zahrbtno boleznjijo in biti obenem najmočnejša v družini. Damijan in Gizela sta bila takrat še majhna. Morala si se boriti in premagala si bolezen. V vseh teh letih si opravila živiljenjski izpit in Bog te je zdaj poklical. Tvoja družina in tvoji dragi pa te niso hoteli izgubiti. Otroka sta ti ves čas stala ob strani. Marjan te ni hotel zapustiti niti v bolnici, saj je ob poroki obljudil, da bo s teboj „v sreči in nesreči, v zdravju in bolezni“, pa je zdravnica popustila in mu dovolila, da je ostal pri tebi. „Kajti ljubezen je silna kakor smrt, njena gorečnost trdna kakor grob; njen žar je žar ognja, plamen Gospodov.“ Tvoja močna volja in živiljenjski optimizem bo tvojo družino in vse tvoje drage spremjal in kreplil vsa nadaljnja leta.

Veronika, ti si bila vedno močno povezana z Argentino in ti ni bilo nikdar vseeno, kaj se z njo dogaja. Tam si odraščala in puščaš tam dobre del svojih najdražjih. Na željo tvojega dobrega moža boš danes pokopana tudi pod argentinsko zastavo, pod katero si v naroču tvojih dragih slovenskih staršev zagledala ta svet. To dvojnost, slovensko

in argentinsko, boš danes odnesla k počitku v slovensko zemljo. Skrita želja naših staršev in starih staršev, živečih v Argentini. Vrnitev domov. Vrnitev, ki bo še naprej živel, v tem prelepem rovtarskem pokopališču, v tvoji družini, pri tvojih sorodnikih, prijateljih in sovaščanah, ki so vas tako lepo sprejeli, vedno podpirali in spodbujali.

Veronika, pustila si svoj pečat na naših srcih.

Z Bogom, Veronika, in naj nam tvoja druga selitev - v nebeško domovino - bodi naša opora in priprošnjica!

Boštjan Kocmur

V Mariboru

Mestna občina Maribor je v sodelovanju z Zbornico za arhitekturo in prostor v okviru projektov Evropske prestolnice kulture 2012 razpisala javni arhitekturni natečaj za ureditev širšega območja Glavnega trga v Mariboru. Staro mestno jedro želijo nameniti pešcem, kolesarjem in javnemu potniškemu prometu ter omejiti avtomobilski promet.

Sicer pa Mestna občina Maribor skupaj s Centrom za urbani razvoj katedre za arhitekturo na mariborski Fakulteti za gradbeništvo pripravlja tudi prvo srečan-

je mednarodne urbanistične arhitekturne delavnice Maribor - jug.

Kot je pojasnil Uroš Lobnik iz gradbeno fakultete, bo delavnica obravnavala potenciale prostorskega razvoja mesta na območju med Pohorjem, Tržaško cesto na vzhodu, Pekrsko gorco na zahodu ter grajenim robom mesta na severu.

Na tem območju je namreč predvidena izgradnja južne obvoznice, cilj delavnice pa je izdelava študij prostorskega razvoja južnega grajenega roba mesta.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ali se smemo čuditi skoraj srhljivi zmagi vlade v senatu? Res smo že v načrti vedeli, da bo zakon o avdiovizualnih medijih potren, a obseg te zmage in razlika v številkah je mnoge presestila. Bivši predsednik Kirchner je znowa dokazal česa je zmožen. Zlasti pa, da po porazu 28. junija ni zapravljal časa, medtem ko je „uradna vladina“ zavajala opozicijo z domnevним dialogom.

Denar je sveta vladar. Španski svet ima zelo prečiščljiv pregor „La necesidad tiene cara de hereje“ (Potreba ima obraz krivovalca), ali prevedeno po smislu: kadar pritiska potreba, je tudi herezija možen izhod. V argentinskem ustavnem sistemu senat predstavlja province. Vemo pa, da se večina teh nahaja v hudih finančnih težavah in so odvisne od zvezne vlade, ki jih dostavlja pripadajoča sredstva in lahko tem doda še kakšno „napitnino“. In to stanje bo trajalo še prihodnji dve leti, ali pa dodatna štiri leta, torej vse dokler bosta na vladu zagonca Kirchner. Ni je province, ki bi prenesla tako dolgo dobro brez težkih posledic. Koliko jih je pripravljenih na žrtve, oziroma je sposobnih iskat vredne alternative? Zakaj se čudimo, da so guvernerji podlegli pritisku in svoje senatorje prepričali, naj podprejo vladno besedilo? Končni rezultat (44 za, 24 proti) kaže na ogromen prepad med idealom in stvarnostjo. Zanimivo je, da je bila opozicija prepričana, da bo lahko spremenila vsaj nekaj posameznih in najbolj polemičnih členov zakona. Kje pa! Zakon je bil potren, ne da bi zamenjali „niti vejico“ prvotnega besedila. Kako je potem vsak posamezni senator razlagal, zakaj je prvotno trdil eno, potem pa volil drugo, je anekdota. Sem spada tako bivši guverner Catamarca, ki da se je baje „maščeval“, ker je zaradi časopisne kampanje svojčas njegova rodbina izgubila absolutno oblast v provinci; pa radikalna senatorka province Corrientes, katere sedanji (in na volitvah poraženi) guverner pričakuje vladne pomoči ob sodnih postopkih, ki ga čakajo po koncu mandata. Vlada tudi ni imela posmislov, da je sprejela podporo tukumanskega senatorja iz vrst Bussijevih republikancev, katere je vedno anatemizirala v zadevi kršenja človekovih pravic.

In opozicija? Pravzaprav je to dejstvo najbolj žalostno. Razumljiva je monolitnost vlade in dejstvo, da Kirchner zmaguje, ker se ne ozira na etičnost sredstev. Porazno pa je, da spričo tega opozicija ne najde skupnega nastopa in je (medtem, ko se ladja potaplja) je zapletena v medsebojne brezpredmetne spore in iskanje domnevnih prednosti. Ponovno moramo ugotoviti, da se argentinska politika razvija (kot že dve stoletji) ne v sklopu političnih strank, temveč v senci figure „kaudiža“, legalnega (ali nelegalnega) vodje neke skupine. Ta potegne za seboj množice, ki mu sledijo, ne da bi premisile, ali je delovanje pravilno ali ne, pošteno ali ne, koristno za javni blagor ali ne. Take figure poznamo že iz devetnajstega stoletja. To je bil tudi Perón, Alfonsín, Menem; tak kaudižo je Kirchner. Opozicija ga pa nima in ga išče zaman. Vsi majhni vodje opozicije se pa potegujejo za to mesto in s tem zapravljajo dragocen čas in energije: Carrió, Macri, Reutemann, Cobos, Solá, de Narváez ... Vrsta je predolga. In ne le, da nimajo vodje, tudi nimajo ciljev in včasih se zdi, da nimajo pameti ne logike. Sedaj načrtujejo in se pogajajo, kako bodo spremenili že potren zakon, potem ko bodo nastopili novoizvoljeni poslanci in senatorji po 10. decembru. Ta načrt nima nobenega izgleda za uspeh. Vlada bo še vedno delila denar (in kupovala voljo in glasove). In tudi če bi parlament spremembe potrdil, bi jih predsednica s svojim vetom razveljavila.

Naslednji koraki. Vladni pohod se nadaljuje v parlamentu: to je potrditev proračuna za prihodnje leto. Lahko si mislimo, da je vse tako zastavljeno, da bo vladata še naprej prosto razpolagala z ogromnimi denarnimi sredstvi. Strokovnjaki računajo, da bo okrog 30.000 milijonov bilo v rokah vlade, nad uporabo katerih ne bo predpisov ne nadzorstva. Ni torej upanja kakšne bistvene spremembe in province bodo še načrti odvisne od zvezne vlade. A tudi ni vse rožnato za vlogo. Kljub temu, da se vidijo nekateri znaki zboljšanja, se prejšnja blaginja še dolgo ne bo vrnila. Zatika se tudi sporazum z Mednarodnim denarnim skladom (FMI). Vlada na noben način noče pristati na to, da bi kakšna raziskovalna komisija pregledovala račune in potem izstavila svojo sodbo. Bilo bi porazno. Pa tudi glede zakona medijev je stvar zapletena. Po izglasovanju v senatu ga je predsednica takoj podpisala in v soboto je bil objavljen v uradnem glasilu. A rok za izvedbo (podjetja morajo v enem letu prodati medije, do katerih po novem zakonu nimajo pravice) začne teči, ko bodo sestavljene vse komisije. V te pa mora imenovati svoje delegate vlada in tudi opozicija. Ta hoče zavlačevati imenovanja do 10. decembra, ko nastopijo novi člani parlamenta. Jim bo vsaj to uspelo?

SLOVENCI V ARGENTINI

Mladika je potovala v Oberá, Misiones

Vsek izmed nas zagotovo hrani v spominu lepa doživetja ob kakem skupnem potovanju. Ni važno kam ne kako le, da si v lepi družbi in vedno ti bo lepo daleč od vsakdanjega.

Ta občutek smo imeli vsi, ki smo se letosnjega septembra udeležili potovanja v Oberá v provinci Misiones. Povezani v slovenski folklorni skupini Mladika nas je 76 članov ponosno predstavilo Slovenijo argentinski publiko.

Priložnost je imela še poseben posmen, ker so se isti večer, na istem kraju shajali veleposlaniki Evropske unije v Argentini. Najbolj pa nam je v ponos, da naši plesalci, vsi že tretja

je priporočili za srečno pot. Poslovili smo se od staršev in končno priceli naše potovanje v Oberá.

Vožnja je bila prijetna, saj smo se zabavali s prijatelji, gledali filme in spali vso noč. Zjutraj smo prispevali v „rdečo deževno deželo“. Prišli smo v hotel El Edén in se razporedili po sobah. Deževalo je kar naprej. Oblekli smo si naše modre majice in odšli v Parque de las Naciones. Tam ima vsaka narodnost, ki sodeluje v Oberá, svojo hišico. Čakalo nas je kosilo v švicarski

hiši. Po kosilu smo vadili razne plese, najprej kar in hiši, potem pa še na odru. Vrnili smo se v hotel in se odpočili.

Ob sedmih zvečer smo se začeli pripravljati za nastop. Ker je deževalo, smo moralni noše nesti s seboj. Večerjali smo v argentinskem štantu in gledali različne plese. Ob dveh zjutraj smo bili na vrsti za nastop. Lepo smo zaplesali več slovenskih plesov iz raznih pokrajin in so nam močno ploskali. Vrnili smo se v hotel in trdno zaspali.

V soboto je še naprej deževalo. Zapustili smo hotel in se šli sprehajat po Parque de las Naciones. Kupili smo spominčke in kosili. Skupina se je razdelila na dve. Prvi avtobus je šel proti Jardín de los pájaros (Vrt ptičev), drugi pa v Centro toxicológico, kjer raziskujejo protistrip za kače pike. Ker je bil center zaprt, smo se vsi napotili proti vrtu ptičev. Najbolj zanimiva je bila papiga, ki nam je odgovarjala grde besede. Od tam smo šli v center Oberá in se slikali pred cerkvijo sv. Antona.

generacija Slovencev v Argentini, razumejo in govorijo materinščino. To se med drugimi naravnostmi že redko dogaja. Zato se bomo še trudili in gojili kar smo od naših staršev in starih staršev prejeli!

Natančno kroniko potovanja so na pobudo profesorice gospe Vere Breznikar Podržaj napisali dijaki drugega letnika Srednješolskega tečaja, ki so se potovanja udeležili. Zanimivo je!

Velegoslanik RS v Argentini, prof. Avguštín Vivod, je folklorno skupino Mladika, ki deluje v okviru Našega doma v San Justu, povabil na praznovanje „Fiesta de los inmigrantes“ (Praznik imigrantov), ki je potekalo v Oberá, v provinci Misiones.

V četrtek, 10. septembra, smo se zbrali v Našem domu. Tam sta nas čakala dva velika avtobusa, saj nas je potovalo 76 mladih. Spremljali so nas: voditeljica skupine prof. Miriam Mehle Javoršek, Berni Juhant, Lučka Groznik, Ani Malovrh, Ani Groznik, Angelca Miklič, Ani Puntar, Tatjana Kržšnik in Andreja Malovrh. Vsi skupaj smo zmolili pred Marijino podobo in se

Poslovili smo se in se napotili v Buenos Aires. Potovali smo že uro in pol, ko se je naš avtobus ustavil. Bila je okvara. Čakali smo dve uri, da nas je prišel iskat nov avtobus. Medtem smo večerjali, se igrali in plesali. Končno je prišel naš prevoz. Veliko lepega smo doživeli in utrujeni spali vso pot.

V nedeljo, 13. septembra, smo srečno prispevali v Naš dom. Zahvalili smo se pred Marijino kapelico, se še zadnjič slikali in odšli vsak na svoj dom.

Hvaležni smo vsem, ki so nam to potovanje omogočili, še prav posebno pa našim skrbnim spremjevalkam.

V imenu Mladika:
Barbara, Katerina,
Kamila, Aldana,
Cecilia, Anika, Martina,
Peter, Tomaž, Ivo,
Andrej in Aleks.

TRETJI LETNIK SSTRMB

Duhovni in dobrodeleni obisk

V soboto 19. septembra smo dijaki III. letnika Slovenskega srednješolskega tečaja Ravn. Marka Bajuka, obiskali Pequeño Cottolengo v Claypole in Marijino svetišče Schönstatt v Florencio Varela. Spremljali so nas g. Franci Cukjati, gdč. Anica Mehle in gdč. Mirjam Oblak. Ob devetih zjutraj smo se zbrali v Slomškovem domu in nato v Našem domu San Justo. Vsak je prinesel hrano, obleke in še mnogo drugih reči za revne in bolne ljudi v Cottolengu. Vse to smo naložili v avtobus in se odpeljali. Med potjo smo molili, vadili pesmi, ki smo jih pozneje peli pri maši in se v veseli družbi pogovarjali. Navdušeno petje je še lepše zadonelo ob spremljavi kitar naših treh sošolcev: Stefi Bokalič, Damjan Loboš in Ivan Delich Praprotnik.

Približno ob desetih smo prišli v Cottolengo in oddali sestram, ki oskrbujejo to ustanovo, vse reči, ki smo jih prinesli za prizadete brate. Ob vhodu so se nam že približali nekateri bolniki polni navdušenja in veselja.

Najprej smo obiskali veliko svetišče, kjer je Don Orionovo srce. Spremljala nas je gospa, ki je bila na vozičku, in nam povedala veliko za-

nimivega o tej ustanovi. Don Orione se je rodil v Italiji leta 1872. postal je duhovnik leta 1895. Dvakrat je obiskal Argentino: 1921-1922 in 1934-1939. Leta 1935 je ustanovil Pequeño Cottolengo v Claypole. Leta 1937 se je vrnil v Italijo in tam umrl leta 1940. Don Orione je med svojim življenjem ljubil in se žrtvoval za uboge in bolnike. Dandanes so take ustanove kot je Pequeño Cottolengo v Claypole, po Argentini in po vsem svetu.

Ko je Don Orione zadnjikrat obiskal Argentino, je obljubil, da se bo vrnil. In tako je bilo. Ko so odkrili leta 1965, da je njegovo telo nestroheno, so leta 2000 pripeljali njegovo srce v Argentino, kjer se še danes nahaja. Mi smo ga tudi videli in se čudili.

Potem smo obiskali red „Pequeñas Hermanas Misioneras de la Caridad“. Sestre te kongregacije so slepe in se posvečajo molitvi in čaščenju sv. Evarhistije. Predvsem molijo za vse človeštvo. Ta red je tudi ustanovil Don Orione. Imeli smo priložnost, da smo se pogovarjali z dvema. Bile so zelo prijazne. Zabavali smo se ob njihovem pripovedovanju.

Nato smo obiskali različne paviljone, kjer so bili bolniki. Zelo so se razveselili našega obiska. Z njimi smo se pogovarjali, peli in jim zaigrali na kitaro. Po obisku smo šli h kosilu na veliki vrt in se usedli pod veliko drevo. Delili smo si hrano in pičačo ki je vsak prinesel s seboj. Po kosilu smo se pogovarjali

in se tudi veselo zabavali ob raznih igrach in nogometu. Obiskali smo tudi veliko pokopališče te ustanove, kjer sta pokopana tudi dva slovenska duhovnika, g. Malenšek in g. Gnidovec.

Približno ob treh popoldan smo se odpeljali v Marijino svetišče Schönstatt v Florencio Varela. Tam nas je sprejela sestra Maria Klara, ki je bila potem dolgo časa z nami. Govorila nam je o vrednotah katere bi nam morale biti pomembne, še posebno v mladostnih letih, kako naj bi se prizadevali, da ohranimo to lepo skupino ne samo sošolcev ampak predvsem priateljev ki si znajo med seboj pomagati in obogatiti drug drugega. Poudarila nam je, naj bi se to prijateljstvo ohranilo vse življenje.

Schönstatt je krasen in poseben kraj. Obiskali smo najprej majhno Marijino svetišče, zelo okusno in lepo okrašeno s cvetjem. Zgradba tega je značilna po vsem svetu. Tam smo imeli tudi slovensko sv. mašo, med katero smo lepo in ubrano zapeli ob spremjanju kitar. Med darovanjem smo darovali tudi vse naše osebne prošnje in zahvale, ki smo jih napisali na posebne liste. Po maši smo prejeli za darilo od voditeljev rožne vence, ki jih je g. Franci blagoslovil med mašo. Obiskali smo nato čudovito urejeno pokopališče, polno rož, in veliko Cerkev posvečeno Bogu Očetu. Njeni materiali: kamen in les ter način zgradbe simbolizira veličino našega Stvarnika. Po sv. maši smo malicali in se pogovarjali. Tako dobro smo se počutili, da nismo hoteli domov. Posamezno je vsak malo razmislil in tudi napisal lastne občutke ob tako bogato preživetem dnevu. Zavedali smo se koliko dobrin imamo, zdravo pamet in zdravo telo. Opazili smo kako so vsi ti ubogi in bolni ljudje veseli kljub bolezni in trpljenju, in kako se včasih mi razjezimo nad Bogom in nad starši, ker nimamo vsega, kar bi žeeli.

Hvaležni smo Bogu in voditeljem, da smo lahko preživeli ta poseben dan v krogu potrebnih bratov. Ta obisk nam bo ostal za vedno v spominu in radi bi ga še kdaj ponovili, saj to je želja nas vseh!

Dijakinje tretjega letnika

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA**Razstava del Branka Zavrtanika**

V soboto, 8. avgusta je bila v dvorani dr. Tineta Debeljaka otvoritev prve letošnje razstave, v okviru likovnega odseka Slovenske kulturne akcije. Razstavljal je svoje oljnate slike umetnik **Branko Zavrtanik**. Dela so si, kot umeščeno in lepo približanje umetnosti čopiča, popoldne pred odprtjem ogledali nekateri letniki dijakov srednješolskega tečaja.

Razstavljalca je pozdravila vodja likovnega odseka prof. Andrejka Dolinar Horvat. Po otvoritvenih besedah je prebrala kritiko umetnice in kuratorke

Tilke Močnik Papež, v španščini, saj je bil del publike neslovenski. Umetnostna kritičarka je strokovno analizirala najbolj izstopajoče in reprezentativne slike.

V slovenščini je pozdravila in ocenila delo slikarja predsednika SKA dr. Katica Cukjati: „Mislim, da se ne motim, če ocenim, da nas prvi pogled ob vstopu v razstavno dvorano, prevzame, saj imamo pred seboj simfonijo neštetih odtenkov modrobarvnih tonov - kot serenada.

Tako za tem prvim vtigom - je nadaljevala - pa že nekoliko razmišljajoče ugotovimo, da imamo pred seboj novo umetniško razstavo **Branka Zavrtanika**, primorskega izvora, rojenega v Kamniku, emigranta, ki ja rasel in se izpopolnjeval v 'lepi umetnosti', kot to tako primereno imenuje španski jezik, na buenosaireskih tleh.

Tematika razstavljenih del razoveda ustvarjalca, ki ima poseben razmišljajoč stik z naravo: jo opazuje, se pogovarja z njo, jo mirno ocenjuje, jo poustvari v nekaj podobnega, vendar drugačnega. Zunanji izraz tega skrivenostnega potovanja iz notranje zamisli pa se nam prikaže pred očmi v različnih stilih, ki le spominjajo na kubizem, abstraktnost, in včasih se celo prikažejo z lahko noto surrealizma. Neštete črte nam postavijo pred oči vsemogoče geometrične figure, ki pa z izbiro barv kažejo na intimno razpoloženje stvaritelja: te figure niso hladne, oddaljene, povsem abstrakte, ampak polne linij, ki se usmerjajo v neskončnost upanja, sijajev, žarkov, življenja. Tako da celo na platnu *Ogrožena narava* ne opazimo obupa ampak neko možnost rešitve.

Le na štirih likovnih stvaritvah je prisotna človeška figura podoba. Tri od teh nas še prav

posebno nagovarjajo k razmišljjanju, morda se v teh treh slikah vzpostavi največji dialog med slikarjem in opazovalcem: V *Spremembji*, figura, ki je na dvorišču razkošne Recoleta, katere obraz počasi krije sence je simbol smrti, anonimnosti, osamljenosti, ničnosti. Slika *Popotnik*, katerega spreminjača drža rok in postava nam stavi uganek: brezskrbnost, iskanje odgovora, vprašanje, kaj želite od mene, katera je moja pot, vdanost, sprejem usode, še vedno upanje na nekaj novega, presenetljivega.

Slika *Samota* pa nam eksistencialistično in z odličnimi likovnimi sredstvi; figur, barvami, senčami in geometrije poda realistično podobo sodobnega človeka v velemestu. Ovladanje barv, kanci žive rumene in lila barvi in celo svetlobe pa onemogočijo prikaz Nietzschevega ali Sartrovega obupa. (...) Povabilo bi obiskovalce, da se približajo platonu in si od blizu ogledajo kombinacijo barv, ki so izoblikovane s čopičem ali nanesene z lopatico, ki jim doda močnejšo sporočilnost, tako lahko opazijo, koliko detajlov, koliko črt, koliko spojitev tonov je bilo potrebnih, da se nam iz malo večje razdalje pričara podoba."

Katalog je bil delo oblikovalke Monike Urbanija.

Lepo obiskan večer se je nadaljeval z ogledom oljnatih slik, ob prigrizku in prijateljskem razgovoru.

Razstava je bila odprta tudi v nedeljo, 9. avgusta dopoldne.

Branko Zavrtanik je od zadnje samostojne razstave pri Slovenski kulturni akciji dokazal ta večer, da je napravil velik korak na poti umetniškega dozorevanja in se približal novim sporočilnim vizualnim slogom v mavrici barvnih odtenkov.

K. C.

CARAPACHAY**46. Mladinski dan**

V nedeljo 30. avgusta 2009 smo v Slovenskem domu v Carapachayu praznovali 46. mladinski dan. Sredi mrzle in deževne zime nam je Gospod podaril prekrasen vroč in sončen dan.

Zgodaj zjutraj je začelo tekmovanje v odbojki. Malo po deseti uri sta se dvigali slovenska in argentinska zastava, ki vsako leto spremljata praznovanje. Nato nam je g. Vrečar daroval sv. mašo, ki jo je mladina spremljala s petjem.

Opoldne so v dvorani natakarji nudili okusno kosilo, ki so ga pripravile, kot vsako leto, carapachske kuharice in mame.

Med igranjem odbojke in srečanjem s prijatelji je dan lepo potekal. Dekleta iz San Justa in fantje iz San Martina so osvojili prva mesta.

Okoli 20. ure se je pričel kulturni program v nabito polni dvorani. Carapachska mladina nas je presenetila z originalnim in zabavnim prizorom. V njem

so nam pokazali kako člani Doma trdijo, da ustanova zahteva preveč dela in kako se vsi bojijo novih odgovornosti. Zato odborniki sklenejo, da dom praprosto. Vsak je pripravil predlog, kako bi ga predstavili čim bolj privlačnega, da bi ga lažje prodali. Različne ideje so bile predstavljene na velikem zaslonu, a nobena ni bila izbrana. Zadnji odbornik, predsednikov asistent, pa trdi, da je edina pot rešiti Dom s sodelovanjem, potprežljivostjo in vztrajnostjo, in seveda v ljubezni do vrednot, ki so jih posredovali predniki. Zato se končno prepričajo, da

Doma ne prodajo, ker ima posebno vrednost, ki se je ne da plačati z denarjem.

Kot smo že navajeni od prejšnjih let, so gledalci uživali in spremljali s smehom in pluskanjem odlične igralce, skupaj s slikami in posnetki.

Nenavadno poletno vreme nam je nudilo prijeten večer ob prosti zabavi, ki je sledila kulturnemu programu.

Čestitamo carapachske mladini in vsem, ki so na katerikoli način pomagali pri delu in organizaciji tega lepega dne.

j. r.

Slovenci na gledališkem festivalu

Vsake dve leti vlada mesta Buenos Aires priredi mednarodni gledališki festival. Letos poteka že sedmič.

Tega festivala se na pobudo, vabilo in s sponsorstvom mestne občine udeležijo dramske skupine, gledališki igralci in režiserji iz najrazličnejših mest na svetu. Mednarodni festival se je pričel v ponedeljek 5. oktobra in bo zaključil v nedeljo 19. oktobra.

V tem projektu pa so organizatorji letos na pobudo gledališkega igralca in režiserja **Lautara Viloja** priključili kot eden izmed delov programa in kot izzivni poskus Projekt **BABEL**. Lautaro Vilo je menja, da so živi družbeni del mesta Buenos Aires in njega okolice tuje emigracijske skupnosti in njih potomci, kateri ohranjajo tradicije in navade ter velikokrat tudi jezik svojih prednikov in dajejo mestu poseben pečat. Za ta projekt, ki ima oznako eksperimentacije in možnosti odziva je vlada občine Buenos Aires dodelila letos le skromno financiranje v skupnem proračunu.

V različnih knjižnicah mesta Buenos Aires so prostor omogočili, da bi se bral nek gledališki tekst: enodejanka ali odlomek drame v narodnem jeziku. Tudi avtor tega literarnega dela mora biti istega izvora. V priloženi zgibanki bo na razpolago španski prevod, krajši izvleček argumenta in življenjepis avtorja.

V projektu **BABEL** sodelujejo naslednje emigracijske skupnosti: Arabci, Baski, Čehi, Gallegi, Grki, Hrvati, Italijani, Katalonci, Madžari, Nemci, Portugalci, Romuni, Slovenci, Slovaki, Švedi, Turki, Židje.

Slovenci se bomo predstavili z zaključnim fragmentom igre **Martin Krpan**, satirične komedije v petih dejanjih. To je literarno dramsko delo na podlagi povesti Frana Levstika, ki jo je dramatiziral za gledališče pokojni pisatelj in član SKA Joža Vombergar.

Za interpretacijo teksta so izbrali kot lokacijo knjižnico José Hernández, na ulici Boquerón 6753, na križišču z avenijo Lisandro de La Torre (Liniers).

V okviru programa nam je Ministrstvo za kulturo občine Buenos Aires določil kot datum za branje **MARTINA KRUPANA**, soboto, 17. oktobra ob 19. uri.

Želimo poudariti, da je branje tega dramskega teksta namenjen argentinski publiko, da na ta način stopi v stik s blagozvočnostjo slovenskega jezika in stikom z delovanjem naše skupnosti, čeprav v majhnem intimnem krogu izbrane knjižnice.

Razveseljivo bi bilo, da povabite vaše ne-slovenske znance in prijatelje in tudi ljudi slovenskega porekla, ki ne govorijo slovensko, na to ekspresivno branje tako pomembnega slovenskega dramskega dela. Vstop je gratis in prostori na razpolago so omejeni, zato naj obiskovalci pridejo pravočasno na branje, da si zagotovijo sedež.

K.C.

ZA DRUŽINSKI UŽITEK**Sladkost in svežina jagod**

Rdeče in dišeče jagode so prava izbira za pripravo raznovrstnih posladkov ali osvežilnih napitkov. Preberite si nekaj idej za pripravo kulinaričnih dobrot iz teh okusnih sadežev.

JAGODNI KOLAČ

350 g moke, 200 g masla, 70 g sladkorja, 4 rumenjaki, maščoba.

Penasta masa: 4 beljaki, 150 g sladkorja, 3/4 litra jagod.

Na deski pripravimo krhko testo, ki naj bo lepo gladko, ga razvaljamo in damo v pekač ter postavimo v pečico. Kolač specemo tako, da postane lepo zlatozelen. Penasto maso pripravimo tako, da beljake in sladkor stepemo v zelo trd sneg in previdno vmešamo jagode. Potem po kolaču enakomerno razporedimo penasto maso, zmešano z jagodami in še enkrat specemo kolač, dokler penasta masa ne postane lepo zlatozelen.

JAGODNI MAFINI

Mokre sestavine: 2 jajci, 65 g sladkorja, 120 g mleka, 65 g masla, 250 g jagodne marmelade ali jagodnega jogurta.

Suhe sestavine: 2 žlički pecilne praške, 250 g moke, 1 žlička sode bikarbone.

V posodi posebej zmešamo mokre in suhe sestavine, nato jih zmešamo skupaj. Z maso napolnilo namaščen pekač za mafine in pečemo od 20 do 25 minut. Pečica naj bo segreta na 180°C. Pekač z mafini vzamemo iz pečice in počakamo 10 minut, da se nekoličko ohladijo, šele potem jih lahko vzamemo iz modelčkov.

JAGODNI NAPITEK Z JOGURTOM**JAGODNI BISKVIT**

250 g jagod, 400 g sladkorja, 8 do 10 beljakov, 300 g moke, lupinica limone ali pomaranče, 1 pecilni prašek.

Najprej damo v posodo beljake in jih stepemo v sneg. Če smo stepali z električnim stepalnikom, jih naprej raje stepajmo z ročnim, ker lahko sicer postanejo tekoči. Dodajamo sladkor, pecilni prašek, limonino ali pomarančno lupinico, moko in na drobno narezane jagode ter počasi stepamo, oziroma mešamo. Maso stresemo v malo višji z maslom namazan pekač ter spečemo pri 180 stopinjah.

JAGODNI NAPITEK Z JOGURTO

4 žličke vaniljevega sladoleda, 2 lončka jagodovega jogurta, 2 dl sodavice (soda), stepena smetana po želji, sveže jagode za okrasitev.

Sladoled, jogurt in sodavico zmešamo z mesalnikom. Napitek vlijemo v ohlajene kozarce, po površini pa nabrizgamo sladko smetano in okrasimo s svežimi jagodami. Večje jagode prerezemo na polovice.

Pa dober tek!

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153	

MALI OGLASI**TURIZEM**

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog,
Nevropsihiatër. Konzultorij v Ramos
Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira
ob ponedeljkih in torkih od 13. do
19. ure. Ob sobotah od 9. do 14
ure. Prijave na telefon: 4652-7967.
Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnička - Splošna odontologija -
Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos
Mejija - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados -
odvetniki. Započinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.
4382-1148 - 15-4088-5844-
mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar. -
Sucesiones - Contratos - Familia -
Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones -
Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hrs. Ricchieri 67 3º
H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683
farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OBVESTILA**ČETRTEK, 15. oktobra:**

ZSMZ iz San Martina vabi na mesečni sestanek v Domu ob 16 uri. Imele bomo srečanje v kuhinji z gdč. Anico Rode. Vsi lepo vabljeni!

Redna seja Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 17. oktobra:

60. obletnica Slomškove šole. Muzikal „Hvalnica družine Trapp“, ob 19. uri.

V okviru FIBA: Branje odlomka igre Martin Krpan, ob 19. uri v knjižnici José Hernández (Boquerón 6753, Liniers, v soboto, 17. oktobra ob 19. uri).

NEDELJA, 18. oktobra:

Materinski dan

Ponovitev 60. obletnice Slomškove šole, muzikal „Hvalnica družine Trapp“, ob 18. uri.

SOBOTA, 24. oktobra:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

60. obletnica Baragove šole

Premiera igre Pika nogavička na Pristavi ob 20. uri.

NEDELJA, 25. oktobra:**42. obletnica na Pristavi****SOBOTA, 31. oktobra:**

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Muzikal „Hvalnica družine Trapp“, ob 20. uri v Slomškovem domu.

SOBOTA, 7. novembra:

Ga. Marjana Lenarčič Dobovšek bo naučila kako se pripravi „Sushi“, ob 16. uri v Slomškovem domu.

NEDELJA, 8. novembra:

Zvezni mladinski dan na Pristavi

ČETRTEK, 12. novembra:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16.30 uri. Govorila nam bo gospa Katica Kovač Dimnik o osebnosti škofa Rožmana.

SOBOTA, 14. novembra:

Zaključna prireditev tečaja RMB, v Slovenski hiši.

**DARUJTE
V TISKOVNI SKLAD!****OSEBNE NOVICE****Družinska sreča**

V petek, 14. avgusta, je bila rojena **Martina Kocmur**. Mamica je Mariana Petkovšek očka pa Dani Kocmur. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Krsta

V cerkvi Nuestra Señora de la Misericordia v Villa Udaondo je bil v nedeljo, 4. oktobra krščen **Juan Pablo**, sin Natalije Savelli in Damijana Tomazina. Botra sta bila Sonja Tomazin Hribar in Aleks Savelli.

V Slovenski cerkvi Marije Kraljice v Lanusu je bila krščena dne 4. oktobra **Milena Zarnik**, hčerka Andreja in Mariele roj. Urbanija. Botra sta bila Irena Zarnik Kočar in Janko Šmalc. Krstil je g. Franci Urbanija.

Naše čestitke!**Poroka**

V cerkvi Cristo Redentor v Vicente López sta se 26. septembra poročila **Luciana Maineri Osterc** in **Leandro López David**. Za priče so bili njuni starši Polona Osterc in Esteban Maineri ter Silvia David in Jorge López. Poročal je p. dr. Alejandro Gagiano. **Čestitamo in želimo obilo sreč!**

Smrt

Umrl je v Zambiji slovenski misijonar **p. Lovre Tomažin** (79). **Naj počiva v miru!**

„Slovensko bije nam srce“

**ŠOLAIRENEJA
FRIDERIKA BARAGE**

Vas vabi na slovesno praznovanje svoje

60-LETNICE

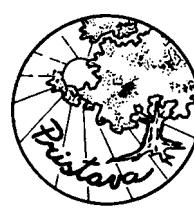
v soboto, 24. oktobra 2009 ob 20. uri
v prostorijah Hladnikovega doma.

Vsi bivši učenci posebej vabljeni!

Msgr. J. Hladnik 3970 - Lanús Oeste

Povabite vaše argentinske znance in prijatelje na branje odlomka igre Martin Krpan, v knjižnici José Hernández, Boquerón 6753 in Lisandro de La Torre, Liniers, v soboto, 17. oktobra ob 19. uri.

Slovenska kulturna akcija

„Iz srca svoje so kali pogname“

42. PRISTAVSKI DAN

v nedeljo, 25. oktobra

Ob 11.15 dviganje zastav
11.30 sv. maša
13.00 kosilo
16.30 slavnostni govor prof. Ane Marije Hren
Igra Astrid Lindgren: „Pika nogavička“ v režiji Dominika Oblak nato prosta zabava

Kosilo po naročilu na tel. 4627-4935 ali na pristava@argentina.com

Premiera igre bo na predvečer Pristavskega dne, v soboto, 24. oktobra, ob 20. uri.

60-letnica Slomškove šole

Nedelja 18. oktobra: 11.00 uri
slavnostna sv. maša

Sobota 17. oktobra ob 19. uri

Nedelja 18. oktobra ob 18. uri

VSTOPNICE RAZPRODANE

**NOVA PREDSTAVA:
31.OKTOBRA 20.URI**

Hvalnica Družine Trapp
MUZIKAL V 2 DEJANJIH

Zamisel in režija Marcelo Brula
Novci prispevali Andreeja Vojvode Bratčik
V letnih razpravljkah in novih izdajach

*Po igri razstava fotografij
in pogostitev za vse udeležence*

SLOMŠKOVA ŠOLA SPOROČA:

Vstopnice za muzikal »Hvalnica družine Trapp« za 17. in 18. oktobra so že razprodane. Zaradi pomanjkanja prostora bo vstop v dvorano mogoč le z vstopnico, ne bo pa dovoljen vstop gledalcem brez rezerviranega prostora. Na spletni strani www.slomskevdom.org ali <http://rezervacije.slomskevdom.org/> lahko preverite, ali je na razpolago kakšna vrnjava vstopnica.

Prosimo za razumevanje!
Slomškova Šola.

„Dobili pastir da življenje za svoje ovce.“
Jn. 10, 11

V globoki žalosti sporočamo, da je 8. oktobra 2009, v Zambiji, v 79. letu starosti, po kratki in težki bolezni, odšel k svojemu Gospodu, katemu je bil zvest do zadnjega trenutka svojega življenja v ljubečem izgrevanju za svoje vernike.

**misijonar,
p. LOVRO TOMAŽIN, SJ**

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem, ki so zanj molili, darovali svete maše in za tople besede tolažbe in upanja. Prisrčna zahvala p. Janezu Mlakarju za duhovno oskrbo v bolezni in za prijazno obveščanje družini. Posebna zahvala za molitve in sv. maše prelatu dr. Juretu Rodetu, p. dr. Alojziju Kukovici SJ in ostalim duhovnikom v Argentini in drugod po svetu; škofu msgr. Medardu Mazombie, vsem slovenskim misijonarjem v Zambiji in iz Malawije ter ostalim šestdesetim duhovnikom, ki so somaševali pri pogrebski sv. maši v poneljek 12., pri kateri je bilo navzočih nad tisoč vernikov.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žaluječi:

estre: Angelca z možem Janezom Koželjem, ter nečaka Marija in Tone;
Marija Mehle, ter nečaka Andrej in Mirjam z družinama;
Francka - s. Mirjam sv. Jožefa, karmeličanka;
Majda z možem Ivanom Bukovcem, ter nečakinjo Moniko z družino;
brat Miha ter nečaka Miha in Marjan z družinama in nečakinji Maida in Cristina,
ter ostali sorodniki.

Argentina, Slovenija, Francija, ZDA